

Hvis skolelederen har konstateret, at eleven har et ikke uvæsentligt sprogstøttebehov, skal der dernæst ske en vurdering af mulighederne for at tilgodese elevens behov på distriktsskolen set i forhold til de muligheder, der måtte være for at give eleven en bedre læringsituation på en anden af kommunens skoler.

I denne vurdering kan bl.a. indgå overvejelser om, hvorvidt elevens behov på tilstrækkelig kvalificeret vis kan tilgodeses på distriktsskolen, hvis elevsammensætningen indebærer, at klassen i øvrigt vil få mange tosprogede elever med behov for undervisning i dansk som andetsprog med den konsekvens, at det faglige niveau og undervisningens kvalitet ikke bliver optimal for den pågældende elev.

I afvejningen kan bl.a. også indgå, at tilegnelsen af det danske sprog kan styrkes ved, at den pågældende elev ved skolegang på en skole med en mindre andel af tosprogede elever med sprogstøttebehov får en øget danskpåvirkning fra klassekammerater med dansk som modersmål eller fra elever, der taler dansk på et modersmålsnende niveau, og at kommunen har fastlagt rammer for organisering af undervisningen, der indebærer, at elevens behov ved denne skole tilgodeses på særlig vis.

Det kan endvidere indgå i afvejningen, om der inden for kommunen er mulighed for at henvise til skoler med særlige pædagogiske tilbud til tosprogede elever med sprogstøttebehov. Det drejer sig fx om skoler, der har samlet relevant ekspertise i et sprogstøttecenter eller lign., har samlet undervisningen i sproggrupper tilknyttet tosprogede lærere eller af anden grund kan sikre, at elever med ikke uvæsentlige behov for sprogstøtte kan få den nødvendige undervisning.

En beslutning om henvisning af en elev til en anden skole end distriktsskolen er en forvaltningsafgørelse, og som følge heraf skal bl.a. reglerne om partshøring i forvaltningsloven iagttages. Forud for en afgørelse om henvisning skal skolelederen således gøre forældrene bekendt med grundlaget for beslutningen, og forældrene skal have lejlighed til at udtale sig herom.

Hvis der er flere elever, som vurderes til i det væsentlige at have det samme sprogstøttebehov, og der ikke er tilstrækkelig kapacitet på den skole, hvortil der påtænkes henvist, kan der blive behov for at inddrage objektive kriterier ved beslutningen om, hvilken elev der skal henvises. Det kan fx være, at eleven har søskende på skolen, afstand mellem hjem og den skole hvortil eleven påtænkes henvist, og andre objektive kriterier. Det skal dog præciseres, at det er behovsvurderingen, som er det centrale, og objektive kriterier

kan således alene udgøre et supplement i særlige tilfælde.

Bekendtgørelsens regel om, at skolelederen i tvivlstilfælde skal inddrage sagkyndig bistand, vil blive opretholdt, dog således at kommunalbestyrelsen mere frit vil kunne anvende den kompetence, som allerede fremgår af folkeskolelovens § 40, stk. 2, nr. 7, til at fastsætte retningslinjer om indskrivning og optagelse. Det vil fx kunne bestemmes, at der altid skal inddrages en sprogkonsulent, anvendes test eller lign. mv., som grundlag for skolelederens individuelle pædagogiske vurdering. Denne sagkyndige vurdering af det sproglige niveau vil kunne foretages såvel centralt i kommunen, fx i forbindelse med indskrivningen eller på den enkelte skole alt afhængig af kommunalbestyrelsens besluttede retningslinjer herfor. En kommunal ordning om fx udvælgelse af tosprogede elever i forbindelse med indskrivningen skal naturligvis baseres på saglige kriterier, og midlerne til at opfylde målet skal være hensigtsmæssige og nødvendige. Den endelige individuelle pædagogiske vurdering af elevens sproglige behov, og af om det er pædagogisk påkrævet at henvise eleven til en anden skole, vil som nævnt skulle foretages på skolen. Det vil hermed blive sikret, at skolelederen foretager den konkrete individuelle vurdering. Det sikres også hermed, at skolelederens afgørelser om undervisning i dansk som andetsprog kan påklages til de kommunale skolemyndigheder, jf. folkeskolelovens § 51.

Når behovet for undervisning i dansk som andetsprog i det omtalte omfang ikke er der længere, vil eleven have krav på at kunne blive overført til distriktsskolen. Forældrene kan også vælge at lade deres barn fortsætte i den skole, hvor undervisningen er begyndt. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Det vil blive fastsat, at det løbende skal vurderes, om der er et behov for undervisning i dansk som andetsprog, som kan begrunde fortsat opretholdelse af den pligtmæssige henvisning til en anden skole end distriktsskolen. Når der ikke længere er et ikke uvæsentligt behov for undervisning i dansk som andetsprog, skal eleven have tilbud om overførsel til distriktsskolen, jf. det ovenfor anførte. For basisundervisning i dansk vil den højeste tidsramme for denne type af undervisning fortsat være 2 år. Det vil sige, at eleven efter højst 2 år skal overføres til undervisning i en almindelig klasse, bortset fra de hidtil gældende undtagelser, der vil blive videreført.

Hvis basisundervisningen har fundet sted på en anden skole end distriktsskolen skal der, for at kunne opretholde henvisningen til denne skole, i forbindelse med overflytningen fra basisundervisningen ske en